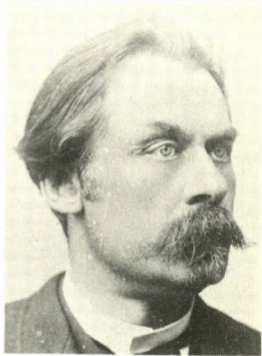

DUYSE, Florimond van, jurist, componist en musicoloog (Gent 4 augustus 1843 - Gent 18 mei 1910). Zoon van de dichter Prudens van Duyse. Studeerde rechten aan de universiteit en muziek aan het conservatorium van zijn geboortestad. In 1869 advocaat bij het hof van beroep te Gent; werd in 1876 krijgsauditeur te Antwerpen, een functie die hij van 1882 af te Gent verder vervulde.

Als krijgsauditeur ijverde hij in het bijzonder voor het gebruik van de moedertaal bij de militaire rechtspraak. Zo hield hij in 1888 voor het militaire tribunaal te Gent een eerste ophefmakend requisitoir in het Nederlands. In 1895 steunde hij de volksvertegenwoordigers Juliaan van der Linden en Juliaan de Vriendt bij hun amendementen inzake taalgebruik op het nieuwe wets-

voorstel betreffende de militaire strafrechtspleging. De grote betekenis van Van Duyse voor de V.B. ligt echter niet zozeer op het terrein van de rechtspraak als wel op dat van de muziekwetenschap. De intensieve musicologische bedrijvigheid die hij als specialist en eminent kenner van het volkslied aan den dag legde, zou immers ook voor de Vlaamse muziekbeweging rijke vruchten afwerpen: de studie van het oude Vlaamse lied beschouwde Van Duyse eveneens als een geschikt middel om de heropleving van een populaire volksliedcultuur in de hand te werken. Bracht hij aldus met zijn uitgave in drie delen van *Het oude Nederlandsche Lied* (1903-'08) een voor zijn tijd wetenschappelijk standaardwerk van internationaal formaat tot stand, met liederenedities als *Dit is een suverlick Boecksken* (Davidsfonds, 1899) en *Het Nederlandsche Liederboek* (Willemsfonds, 1891-'92) voorzag hij hoofdzakelijk in een werkelijke behoefte. Voor een groot deel onder zijn impuls werden trouwens in 1898 te Gent de eerste volkszangavonden georganiseerd, die later onder de benaming *Liederavonden voor het Volk* een groot succes kenden.

LITERATUUR: P. Bergmans, *Notice sur la vie et les travaux de Florimond Van Duyse*, in *Annuaire de l'Académie Royale des Sciences, des Lettres et des Beaux-Arts de Belgique* (1915-1919, p. 185-310).

KAREL WAUTERS